

Sygn. akt II K 533/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : sekr. sądowy Daria Włodarska

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2021r.

sprawy karnej:

J. D.

syna G. i J. zd. K.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 11 stycznia 2021r. do dnia 16 marca 2021r. w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. D. w ten sposób, że będąc w stanie po spożyciu alkoholu wszczynał bez powodu awantury domowe, w trakcie których znieważał ją słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał za odzież i włosy, popychał i uderzał w różne części ciała, a ponadto groził jej pozbawieniem życia i zdrowia, czym wzbudził u wymienionej uzasadnione poczucie zagrożenia

- tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

1. oskarżonego **J. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie art. 207 § 1 kk wymierza mu karę 7 /siedmiu/ miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt. 1 wyroku kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 17.03.2021r. godz. 07:30 do dnia 09.08.2021r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną E. D. oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonej z obowiązkiem zachowania odległości od pokrzywdzonej nie mniejszej niż 100 metrów, a nadto nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną na okres 1 /jednego/ roku,

4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej E. D. kwotę 10 000,00 /dziesięć tysięcy/ złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

5. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci pendriva koloru czarno-niebieskiego z białym napisem (...) s102/32 (...) znajdującego się w aktach sprawy na k. 114 poprzez pozostawienie w aktach sprawy,

6. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 413,96 /czterysta trzynaście 96/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

sędzia Joanna Urbańska –Czarnasiak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 533/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. D.	<p>w okresie od dnia 11 stycznia 2021r. do dnia 16 marca 2021r. w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. D. w ten sposób, że będąc w stanie po spożyciu alkoholu wszczynał bez powodu awantury domowe, w trakcie których znieważał ją słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał za odzież i włosy, popychał i uderzał w różne części ciała, a ponadto groził jej pozbawieniem życia i zdrowia, czym wzbudził u wymienionej uzasadnione poczucie zagrożenia</p> <p>- tj. o czyn z art. 207 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. D.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
Oskarżony J. D. stał pod zarzutem popelnienia przestępstwa tj. z art. 207 § 1 k.k.. Przepis ten penalizuje zachowanie polegające na świadomym wyrządzeniu cierpień fizycznych lub psychicznych min. osobie najbliższej. Oznacza działanie albo zaniechanie polegające na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego lub dolegliwych cierpień moralnych, powtarzających się albo jednorazowym lecz intensywnym i rozciągniętym w czasie. (por wyrok				

Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1982 II KR 5/82 opubl. OSNPG 1982/8/114). Istota znęcania polega na jedno- lub wielorodzajowych pojedynczych czynnościach sprawcy, naruszających różne dobra pokrzywdzonego i systematycznie powtarzających się, a odznaczających się intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2003 r. IV KKN 312/99 opubl. LEX nr 77436). Ochroną tego przepisu objęte są nie tylko osoby najbliższe, ale również inne osoby. Nikt nie ma prawa znęcać się nad innymi.

#	1.4. Podstawa prawna skazania			
---	-------------------------------	--	--	--

	albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.6. Umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania				
#	1.7. Uniewinnienie			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia				
KARY, Środki Karne, PRzepadek,				

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	
J. D.	pkt. 1 pkt. 2 pkt. 3 pkt. 4		<p>Odnosząc powyższe rozważania prawne do stanu faktycznego ustalonego w niniejszej sprawie należy stwierdzić, iż oskarżony w okresie od dnia 11 stycznia 2021r. do dnia 16 marca 2021r. w K. znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. D. w ten sposób, że będąc w stanie po spożyciu alkoholu wszczynał bez powodu awantury domowe, w trakcie których znieważał ją słowami wulgarnymi i powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał za odzież i włosy, popychał i uderzał w różne części ciała, a ponadto groził jej pozbawieniem życia i zdrowia, czym wzbudził u wymienionej uzasadnione poczucie zagrożenia. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona</p>	

czynu z art. 207 § 1 kk. Cechą podmiotową znęcania się jest jego umyślność, wyrażająca się w chęci wyrządzenia krzywdy fizycznej lub moralnej, dokuczania, poniżania – niezależnie od pobudek. Bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego pozostaje zatem, co skłoniło go do tego rodzaju zachowań wobec pokrzywdzonej. Trudno bowiem przyjąć, iż samotność czy zazdrość o żonę mogły być podstawą takiego zachowania oskarżonego wobec osoby najbliższej, jaką jest mimo separacji faktycznej, E. D.. Nic bowiem nie stanowi usprawiedliwienia dla psychicznego dręczenia drugiej osoby.

Zarzucany oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony; brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania

zarzucanych mu czynów rozumiał ich znaczenie i mógł pokierować swoim postępowaniem. J. D. miał zdolność rozpoznania bezprawności czynu i zachodziła normalna sytuacja motywacyjna. Fakt, iż znajdował się wielokrotnie pod wpływem alkoholu nie jest przesłanką wyłączającą bezprawność jego zachowania wobec pokrzywdzonej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu należy ocenić jako znaczny, z uwagi na działanie oskarżonego w stosunku do najbliższej osoby oraz intensywność negatywnych zachowań oskarżonego.

J. D. w toku postępowania skorzystał z instytucji dobrowolnego poddania się karze (przewidzianej w art. 387 § 1 k.p.k.) dotyczącej jej rodzaju i wymiaru.

Sąd postanowił uwzględnić wniosek oskarżonego o skazanie go bez przeprowadzenia postępowania

dowodowego z uwagi na fakt, że przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, okoliczności jego popełnienia w świetle zebranego materiału dowodowego nie budzą wątpliwości, a cele kary zostaną spełnione mimo nie przeprowadzenia rozprawy.

Przy wymiarze kary sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające elementy rzutujące na stopień społecznej szkodliwości czynu oraz nagminność tego typu przestępstw w skali ogólnokrajowej i działanie w stanie nietrzeźwości oraz rodzaj i rozmiar ujemnych następstw wywołanych zachowaniem oskarżonego. Nie bez znaczenia jest również fakt, iż oskarżony w dniu był już uprzednio karany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. (Wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu z dn. 5 stycznia 2021 r., sygn.. akt II K 1232/20). Wspomnieć tu należy, iż przestępstwo

znęcania stanowi
rażące naruszenie
obowiązków
rodzinnych i
prowadzi do rozbitcia
rodziny. Jako
okoliczność
łagodzącą sąd
potraktował
przyznanie się
oskarżonego do
zarzucanego mu
czynu oraz wyrażona
skruczę (wyjaśnił,
że żałuje swojego
postępowania i
przepraszał
pokrzywdzoną).

Mając powyższe na
uwadze w korelacji
z określonymi w art.
53 k.k. dyrektywami
wymiaru kary sąd
wymierzył
oskarżonemu za I
czyn karę 7 miesięcy
pozbawienia
wolności (czyn z
art. 207 § 1 kk
zagrożony jest karą
od 3 miesięcy do
5 lat pozbawienia
wolności). Zdaniem
sądu orzeczone kara
jest sprawiedliwa i
słuszna w odczuciu
społecznym,
spełniając tym
samym wymogi
prewencji
generalnej, jak
również stanowi
zasłużoną
dolegliwość, jaka
spotyka sprawcę za
naruszenie
pozostających pod
ochroną dóbr.

W stosunku do oskarżonego sąd nie skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary. Oskarżony był już karany za ten sam czyn popełniony wobec własnej żony na karę 1 roku ograniczenia wolności, a mimo wszystko w sposób dość bezkrytyczny podchodzi do własnego postępowania wobec swojej żony. Zatem jedyną skuteczną karą dla oskarżonego będzie zdaniem sądu kara pozbawienia wolności, która pozwoli odizolować oskarżonego od społeczeństwa, a jednocześnie umożliwi mu w ramach kary odbycie w warunkach zakładu karnego terapii związanej z jego uzależnieniem alkoholowym. W ocenie sądu orzeczenie wobec oskarżonego J. D. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie odniosłoby żadnego skutku wobec oskarżonego, który czując się zupełnie bezkarnie nadal

znęcałby się i psychicznie i fizycznie nad swoją żoną, a jego zachowanie mogłoby przybrać jeszcze bardziej drastyczną formę. Sąd nie dopatrywał się w sylwetce oskarżonego takich okoliczności, które świadczyłyby o tym, że w przyszłości zmieni swoje postępowanie i będzie przestrzegać porządku prawnego.

Na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności sąd w pkt. 2 wyroku zaliczył oskarżonemu na podstawie art. 63 § 1 kk okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 17.03.2021 r. godz. 7:30 do dnia 09.08.2021r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Biorąc pod uwagę naganne i przestępcze działania oskarżonego wobec najbliższej mu osoby, która powinna w spokoju żyć w własnym

			<p>mieszkanu nie bojąc się pijanego męża, sąd na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk orzekł w pkt. 3 wyroku wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu bezpośredniego kontaktowania się z pokrzywdzoną E. D. oraz zbliżania się do pokrzywdzonej z obowiązkiem zachowania odległości od pokrzywdzonej nie mniejszej niż 100 metrów, a nadto nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną na okres 1 roku.</p> <p>Ponadto sąd, mając na uwadze wniosek oskarżonego oraz oskarżycielki posiłkowej, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od J. D. na rzecz pokrzywdzonej kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>				
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	

J. D.	pkt. 5		Jednocześnie sąd na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci pendrive'a koloru czarno-niebieskiego z białym napisem (...) s102/32 (...) znajdującego się w aktach sprawy na k. 114 przez pozostawienie w aktach sprawy.	
6. inne zagadnienia				
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę				
7. Koszty procesu				

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt. 6	<p>Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, sąd uznał, iż oskarżony jest w stanie ponieść koszty sądowe wygenerowane podczas procesu w wysokości 413,96 zł., dlatego w pkt. 7 wyroku na podstawie art. 627 kpk zasądzał je od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa. Na koszty te złożyła się kwota 151,28 zł – koszty postępowania przygotowawczego, kwota 20,- zł – opłata związana z doręczeniami przesyłek sądowych, kwota 180,- złotych – opłata od skazania oraz kwota 62,68 zł – koszty wykonanego konwoju.</p>	
1Podpis		
sędzia Joanna Urbańska – Czarnasiak		